

Diumenge XIX (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 14,22-33): Quan la gent hagué menjat, Jesús va fer pujar els deixebles a la barca i els manà que passessin al davant d'Ell (...). Després d'acomiar-los va pujar tot sol a la muntanya a pregar. Al vespre encara era allà tot sol. La barca ja s'havia allunyat un bon tros de terra, i les ones la sacsejaven, perquè el vent era contrari. A la matinada, Jesús va anar cap a ells caminant sobre l'aigua (...). De seguida Jesús els digué: «Coratge! Sóc jo. No tingueu por!» (...).

Jesucrist, el Senyor, és a prop de la seva Església

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, en aquest relat tan bonic, Jesús mostra —anticipadament— com és la seva proximitat amb nosaltres. Jesucrist es retira a "la muntanya" per tal de pregar; els deixebles es troben sols a la barca i amenaçats per la força de les ones. El Senyor sembla llunyà. Però, com és a prop del Pare, els veu. I perquè els veu, va envers ells tot caminant sobre el mar, puja a la barca i fa possible la travessia fins al seu destí.

Aquesta és una imatge per al temps de l'Església. El Senyor és "a la muntanya" del Pare: podem invocar-lo sempre, estant certs que Ell sempre ens veu i ens escolta. També avui la barca de l'Església, amb el vent de la història en contra, navega per l'oceà agitat del temps. A vegades, sembla que és a punt d'enfonsar-se. El Senyor, però, hi és present i ve en el moment oportú.

—Jesús, Vós ens dieu "vaig i torno al vostre costat": aquesta és la raó de la nostra joia.